

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. II. Janseniana justorum impossibilitas nec quo ad ad senseum è
verbis S. Aug. eruitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

S E C T I O I I.

*Ianseniana Iustorum impossibilitas nec
quoad sensum è verbis S. Augustini
rectè eruitur à Iansenio.*

D Ipersâ in auras voce *impossibilia præcepta*,
ex Augustini scriptis perperam eductâ, an
saltem verbis æquipollentibus *impossibilitatis*
notionem sensumque Iansenio non ingesserit
Augustinus, nunc dispiciendum oculatius, ri-
mandam scrupulosis, enodandum lucidius. Si-
quidem Iansenius ejusque discipuli incunctanter
asserunt: *Nihil esse in sancti Augustini doctrina cer-*
tius ac fundatius, quam esse præcepta quædam, quæ
hominibus non tantum infidelibus, sed & fidelibus
quoque & Justis Volentibus, conantibus secundum
præsentes quas habent Vires, IMPOSSIBILIA. Itaque
dico, nec quoad notionem sensumque abjudi-
cata: *Justis Volentibus & conantibus &c.* Præ-
ceptorum aliquorum impossibilitati Doctorem
Maximum suffragari. Nec à famoso Iansenii
Capite, unde feralis isthæc prodiit, deviandum,
ut Iansenii sensus refutetur. Unde enim Augus-
tinus confectum voluit adversus Pelagianos,
Deum *impossibilia* non præcepisse, conclusum
vult Iansenius etiam Justis Volentibus conanti-
busque illa servatu possibilia non esse, si non
absolutè, saltem eâ possibilitate quâ Præcepta
possibilia fiant. Et quamquam Justos conantes
Volentesque omnifariâ Dei gratiâ actuali non
viduet; plus tamen audet de his enuntiare, quam
Augustinus ipse non modò de Justis asserit, sed
etiam de injustis. Quod majore argumentorum
impendio restat suo loco evincendum.

F

Atque

*Ians. l. 3.
de Grat. Chr.
c. 13. pag. 334*

82 LIBER PRIMUS

Atque in primis quibus argumentis Augustinus revincat Pelagianos Præceptorum *impossibilitatem* velut arietem objectantibus, conspiciemur.

Argum. 1.
l. de nat. &
Grat. c. 15.
cap. 43.

Itaque præcepto facere commonemur, quod CONANTES, & NOSTRIS VIRIBUS NON VALENTES adiutorium divinum precemur. Concludit Augustinus: Non igitur Deus IMPOSSIBILIA JUBET, sed jubendo admonet & facere quod possis, & petere quod non possis.

Argum. 2.
cap. 69.

Item: Eo ipso quippe quò firmissimè creditur Deum *justum & bonum* IMPOSSIBILIA non potuisse præcipere, hinc admonemur, & in *facilibus* quid agamus, & in *DIFFICILIBUS* quid petamus. En *difficilia* ab *impossibilibus* distincta.

Argum. 3.
l. de Grat. &
lib. arbr.
cap. 16.

Magnum aliquid Pelagiani se scire putant, quando dicunt: non *juberet* Deus quod *sciret* non posse ab homine fieri. Respondet Augustinus: Quis hoc *nesciat*? Sed idè *jubet* aliqua, quæ non possumus, ut noverimus quid ab illo petere debeamus.

ibid. pag.
325.

Ex his similibusque argumentis objectam à Pelagianis impossibilitatem, Augustinus retundit & regerit: Deus *impossibilia* non *jubet*, confitente ipso Jansenio & in super addente: Quam Augustini Doctrinam Augustini verbis paulò antè citatis tanquam Catholicam Tridentina Synodus sanxit.

ibid.

Et ex his ipsis argumentis (sic collubitum est Jansenio) conclusit Augustinus Deum aliqua impossibilia præcepisse. Nam Jansenio eadem est sua, quæ Augustini dialexis . . . infert autem Jansenius: Ex hac indubitata doctrinâ, quedam non parvi momenti ad hanc rem spectantia inferuntur, & clarescant. Primum quidem, esse quedam homini præcepta secundum statum & vires, in quibus constitutus est IMPOSSIBILIA: hoc enim non solum ista loca exerte profitentur dum dicunt

DE PROPOSITIONE I. 83

dicunt Deum aliqua jubere quæ non POSSUMUS, sed etiam ipsa oratio, quæ petimus, ut POSSIMUS.

Itaque Augustinus pro absurdo obiiicientibus: *Deus præcipit impossibilia*, in Capite responsionis indignantissimè consecutionem istam ut in Deum justum & bonum impiam abjécit, & in subjunctâ elucidante periodo sese impiavit dicendo: *Ideo jubet aliqua quæ non possumus, ut noverimus, quid ab illo petere debeamus.* Siquidem *non posse hominem facere & impossibilia esse homini* Jansenio convertuntur: cum, ut ad solis jubar meridianum demonstratum est, Jansenius arguat ex Augustini doctrina non interrupto tramite fluere aliqua præcepta homini esse impossibilia præsentibus Viribus instructo, quia Augustinus dixit hominem hujusmodi *Non posse, & petere debere ut possit.* Ridiculus ergò Augustini textus hic erit: *Deus impossibilia non jubet, nec jubere potest; sed jubendo monet facere quod possis, seu quæ possibilia sunt, & petere, ut, quæ nunc IMPOSSIBILIA sunt, possibilia fiant.* Quod hâc consecutionis lege diducantur omnia pro impossibilitate assertâ in propositione primâ mox enitescet. Itaque ut probet justis conantibus & volentibus aliqua præcepta esse impossibilia, palmaria argumenta deprompsit ex iis locis, in quibus Augustinus dicit Justos conantes volentésque NON POSSE, *ideoque petere debere ut possint.*

